

புராணிகா, காளத்தி
திரு. இ. நிதம்பசாய் மான்டியா
அவர்கள்

-அவ் பளிப்பு

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.
உவ்வேஸ்-பிந்தாடு

உ. ந. 28.

பஞ்சதிகார
விளக்கம்

உ

திருச்சிறறமபலம்.

பஞ்ச திகார விளக்கம் .

உரைபாடம்

மு

உ

பரமசிவகதினால நடத்தப்படட சிருடடி திகி
 தும திரோபவம அதுககிரகம எனனும
 பஞ்சகிருத்திய முறைமைகளை விளக்குவதனால்
 இது பஞ்சதிகார விளக்கமெனப்படடது

பாயிரம்.

அளவணக்கம்

காப்பு.

இதற்குக்கழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தியங்கடகடுவங்களுவளையு

முத்தரியமுகபடாத்துப

புத்தமதமாமழகளிறுகரமலாககற்

புத்தருவமபொருவிலபாதத

திகழுறுபங்கயநிதியுந்தோன்றுபரைப்
 பாற்கடலிம்சிறந்துதோன்றும்
 உகலருமைங்கரவமுதையுளங்குளிரப்
 பூரித்தேயுவகைபூபபாம.

(இதன்பொருள்.) முகமாகிய சந்திரனும்,
 ண்ணாகியவிஷமும், கண்டமாகிய சங்கநிதி
 உததரீயமாகிய முகபடாமணிந்த தனமாகிய
 காழுகமுள்ள இளமைதங்கிய மதத்த பொ
 யானையும், திருசுகரமலராகிய கற்பக திஷு
 ஒப்பிலலாத திருவடியாகிய வீளங்குகின்ற பத
 மநிதியும், தோன்றிய பராசத்தியென்னுந் திருட
 பாற்கடலிற சிறந்துதோன்றிய கெடுதலிலலாத
 ஐந்து காங்கையுடைய வீராயக மூர்த்தியாகிய
 அமிரதத்தை எமதுள்ளங்குளிருமபடி பூரித்த
 ச சநதோஷத்தை அடைவாம் என்று.

பராசத்தியை “பாற்கடல” என்று உருவகப்
 படுத்திக்கூறினமையின், முன்பாற்கடலினிடத்த
 ச சந்திரன், விடம், சங்கநிதி, பதுமநிதி, யானை
 கற்பகம், அமிரதம், என்னுமிவைகள் தோன்ற
 றின முறைமைபோல ஈண்டுக்கூறியபாற் கடலி
 னிடத்தும் அப்பொருள்கள் தோன்றுகின்றன
 ிவன்றுகூறினார்.

கண்டம் சங்கம்போலவதாதலின் அதனை 'சங்கநிதி' என்றும், பாதம பதுமம்போலவதாதலின் அதனை 'பதுமநிதி' என்றும், தனம யானைமத்தகம்போலவதாதலின் அதனை 'யானை' என்றுங் கூறினர்; இவைபண்புவமம். திருக்கரமும் திருவடியும் அன்பர்களுக்கு வரம அருள்வனவாதலின் 'கற்பகம்' 'பதுமநிதி' என்றும், விநாயகர்/சிந்திக்கும் அடியாராகளுக்கு சனன மாணவர்களை நீகருகின்றவராதலின் அவரை 'அமுதம்' என்றும், பராசத்தியார் தொண்டர்களுக்கு இகழுத்தராரத்தபரபோகவளைத் தருகின்றவராதலின் அவரை 'பாறகடல்' என்றும் கூறினர்; இவைதொழிலுவமம். தனம்-உவம ஆகுபெயர்.

நடேசாதுதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலை ஆசிரியவிருத்தம்.

பெருங்கருணைக்கடறதும்பித் திருவுருவந்தரித்துப், பேசருமாசான்மறைந்தவாருயிரையெடுத்தே, இரும்புகழ்சேர்விஞ்ஞான கலராதியூவ, னொனத்தொகுத்துத் தநுவாதியீந்துமும் மாயையினில், வருஞ்சகலாககிருவினை யொப்பாக்கிமலபாகம், னருவித்துத்திருவடிககீழ் வைப்பான்

மன்றதனுள், அருங்கருணையைநதொழிற கூத்
தாடுமிறையடிக, ளககமலத்தொளிவளரக கரு
நியிருத்திடுவாம்

(இ-ள்) உயிர்களை முத்தியில விடவேண்டுமெ
ன்று நிறைந்தகடலபோன்ற பெரிய கருணையாகி
ய திருவுருவங்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய ஆண
வமலத்தினால் மறைபட்டிருந்த உயிர்களை அகி
லநின் நெடுத்துப் பெரியபுகழ்சோந்த விஞ்ஞா
னகலா பிரளயாகலர் சகலா எனமூன்றுவகை
யாகத் தொகுத்துத் ததுகரணபுவன போகங்க
ளைக கொடுத்தருளி, அம் மூன்றுவகை யுயிர்க
ளுள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்
மலங்களுடன் தோன்றிய சகலாகளுககு நலவி
னைதீவீனையென்னும் இருவினைகளைச் சமப்படு
த்தி மலபரிபாகம் வருவித்துத் தமது திருவடியி
ன்கீழவைத்தருளுகின்றவரும, சிற்சபையினிட
த்து அரிதாகிய திருவருளினால் பஞ்சகிருத்திய
நடனஞ்செய் தருளுகின்றவருமாகிய நடேசரது
திருவடிகளை எமது இருதயமாகிய தாமரைமல
ரில ஒளியுடன்வீற்றிருக்கும்படி திபானஞ் செ
ய்திருத்துவாம் எ--று.

சிவசாமியம்மைதுதி.

மலர்வினாயுங்கதிரொளியு முயிருடலுமணியின்
வளர்தேசமுருநிழலுமலிபொருளோடுனாயும
நிலவுதலபோனிட்களத்தைப்பிரியா துமருவி

நிகழ்சுகளத்தபபதிக்கு நிறைமனையாய்மன்னி
உலகுயிர்மைந்தார்களபிறவிப பசிகெடவெந்நாளு
மோவா தாநந்தவழு தூட்டியவ்வீட்டிருத்தும்
திலகநுதறசிவகாமசுந்தரியார்பாதச

செங்கமல நதலேமீ திறநிகமுறவைத்திடுவாம்

(இ-ள.) மலரும் மணமும், சூரியனும் கிர
ணமும், உடலும் உயிரும், மணியும் ஒளியும்,
சரீரமும் சாயையும், சொல்லும் பொருளும்,
பிறிவில்லாமல விளங்குவதுபோல நித்களசொ
ருபத்தைப்பிரியாமல அபின்னாசத்தியாகப் பொ
ருந்கி விளங்குகின்ற சுகளாபத்தில் அநதச் சி
வத்திற்குத் தேவியாய நிலைபெற்று உலகத்திலு
ள்ள உயிர்களாகிய மைந்தர்களுக்குப் பிறவியெ
ன்னும் பசிகெட எந்நாளும் ஒழியாத ஆநந்த
வழுதூட்டி அம்மோகூ வீட்டில நிலையாயிருக
கும்படி அருள்கின்ற திலகமணிந்த நெற்றியினை
யுடைய சிவகாம சுந்தரியாரது திருவடிகளாகிய

செந்தாமரை மலாகளை எழுமுடைய சிரசின்
மேல விளங்குமபடி சூட்டிக் கொள்ளுவோம்
எ-று (ச)

விநாயகா துதி.

கவுடகுழிமாமதகுதிறந்தருணமதநீர்ப்பாய்ச்சிக
கருதுறுமெய்யடிய நுளப்புலத்தஞ்சக்கரமாம
நவபபெருவித்திட்டதனினெழுமன்பா முளையை
நசைவிடயக்கிளிகணறுக காதவகைகாததிங்
கவககளைகட்டருண்ணானப் படிநோற்றயென்று
மியானெனுமானவ வேழமணுகாதுதூதகி
உவப்புறுமெய்சசிவபோகம் விளைவிக சங்குளிற
யுளமவுனககூடத்திற்பிறிவறவைத்திடுவாம். (ஹ)

(இ-ள்.) கவுடகுழியாகிய பெரிய மதகினைத்
திறந்து, திருவருளாகிய மதநீரைப்பாய்ச்சி, தி
யானிக்கின்ற உண்மையடியார்களுடைய இருத
யமாகிய நிலத்தில் பஞ்சாக்ஷரமாகிய புதிய பெ
ருமையாகிய விதையை இடநி, அதில்நின்று மே
லெழுந்த அன்பாகிய முளையை விருப்பமுள்ள
விடயமாகிய கிள்ளைகள் நறுக்காதவண்ணங்காத்த
து, அவமாகிய பயனில்முயற்சியென்னுங் களை
களைப்பறித்து, அருளாகிய ஞானபபயினைவிருத

திசெயது, யான் எனதென்றிற தற்போதமாகிய
யானையானது எனலும் அநதப்பயிரினிடத்துச்
சேராதவண்ணம் தூதறி, ஆநதமாகிய மிகுந
த சிவபோகமென்னும் பயினைவினையாகாநின்ற
யானையை உள்ளததில் நிலைத்தமெனநிலையாகி
யகூடத்திலே நீங்குதலிலலாம ஶீருகமுமபடி
வைப்பாம எ-று (௫)

(இதன் தாற்பரியம்.) பேரருளால் குருமூர
ததமா யெழுந்தருளி, மெய்யடியாருகச்சுப பஞ்
சாக்ஷரோபதேசஞ்செயது, நாமரூபமாகிய வி
ஷயங்கள்வந்து தாககாது நிஷ்டைகூடவைத்து,
ஞானத்தைவிருத்திசெய்து, யானெனதெனலுந்
தற்போதத்தைநீக்கி, சிவபோகந் தந்தருளுகின
ற ஞானமாகிய யானே முகத்தினையுடைய விநாய
கமூர்த்தியைத் தியானிக்கிறோம் என்பதாம்.

விநாயகர் திருவவதாரஞ் செய்தபோது சிவ
பெருமான அவ்விநாயகனாரோக்கித் தேவர்கள்
முதலியயாவரும் யாதொரு சுபகாரியங்கள் செ
ய்யத் தொடங்குவாராகளானால் உன்னைத் துகி
செய்து தொடங்குவராயின் அக்காரியம் இனி
து நிறைவேறுமென்று கட்டளைபிட்டருளிய மு

றைமைபற்றி முன்னாத்துதிசெய்து, சுவாமி அ
மலை விநாயகா சுப்பிரமணியசுவாமி என்னுங்
கிரமங்கொண்டு மீடும் விநாயகாத் துதிசெய்
வது சைவசமய சம்பிரதாயம்

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி..

கனைகடலின் மடிமீதிற் சுடாவிடுஞாயிறுபோற்
கடிநீலககலபமயிற் றுரகமிசைத்தோன்றி
வனசராதந தருண்மானுங்கடவுளாகோனுதவு
மாதவயானையுமிருபானமன்னுறவெங்காளும்
நினையடியாரபவநோயிற் சாராமற்காதது
நிறைசுகபூரணவாரி குறைவறவேயுதவும்
புனைமலாநீபத தொடையானாபுரமாமுளரிப்
பொன்னடியெஞ சென்னியிலும புந்தியிலும
[வைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒளிக்கின்ற சமுத்திரமுகடில் ஒளி
விட்டுதயமாகாநின்ற சூரியனைப்போல விளங்
குகின்ற நீலநிறமாகிய தோகையையுடைய மயி
லவாகனத்தின்மேல வேடார்கள்கொடுத்த தவமு
ள்ள வள்ளியம்மையும் தேவேந்திரன்தந்த பெ
ரியதவமுள்ள தெய்வயானையம்மையும் இருபக
கத்திலும நிலைபெற்றிருக்கும்படி தோன்றி; எந்
நாளாளு சிந்திக்கின்ற அடியவர்கள் பிறவிநோயி

ற்சாராமற்காத்து, நிறைந்த பூரணமாகிய சுகவாரியைக் குறைவற அருளிச்செய்கின்ற கடப்பம் பூமாலையணிந்த சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய நூபுரமணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பொலிவீனையுடைய கிருவடிகளை எம்முடைய சிரசிலும் இரத்தயத்திலும் வைப்பாம் எ-று.

‘தோன்றிக்காத்து உதவும் நீபத்தொடையான்’ எனமுடிகக. ‘துரகம்’ என்பதனைப்பரியெனக்கொண்டு அப்பரியைவாகனமென்று கொள்க. இதனை “ஆடும்பரிவேலணிசேவலென” என்பகனனு முணர்க

வளளி தெய்வயானை யென்னும் இவ்விரண்டு நாச்சிமார்களும் முன்னந் தவஞ்செய்து சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருமணங்கொள்ளப் பெற்றுக் கொண்டவர்க ளாதலால், ‘மாதவயானை’ என்றார். இதனால் ‘வனசர்தந்தருண்மான்’ என்ற விடத்தும் ‘மாதவமான்’ எனக்கூட்டிப் பொருள்கூறப்பட்டது. இங்ஙனமன்றி வனசர்தவபபயனால் பெற்றமான், இந்திரன் தவப்பயனால் பெற்றயானை, எனக் கூறினும் அமையும். சத்தியுடன் சேர்தலின்றிச் சிவத்துக்கியாதொரு கி

ருத்தியமும் கடவாகையால் 'வனசராதத மா
னும கடவுளாகோனுதவும் யானையு மிருபான் ம
ன்னுறத்தோன்றி அடியாபவனோய் சாராமற
காத்து' என்றா. இதனை "சிவமெனும் பொ
ருளு மாதிரத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும
வல்லதாம், "என்பதனானும், 'கனைகடலினமுடி
மீது சுடாவிடுஞாயிறுபோற்றேன்ற' என்பத
னை, "உலகமுதலுபவ வலனேர்புதிருந் பலர்புக
முஞாயிறு கடற்கண்டாஅங் கோவறவிமைகரு
ந் சேண்விளங்கவினொளி" என்பதனானு முண
ரக. 'யானையும மன்னுற' என்றதனைச் சூரியனுங்
கிரணமுமபோலக் கொள்க. (எ)

திருவணக்கம்

ஐந்தொழிலினாலகறற் யதுசகிரகமொன்று
மநஞாடனேகொண்டிபா திருஞானவடிவாய
வந்தருளித்தீவகத்தாறபறவையகப்படுத்து
மாறதுபோனையேனைவழியடிமைகொண்டு [த்
சிந்தைதனிற்சிவஞானப் பேரொளியைக்காட்டி
திரிமலவல்லிருந்நுரந்து சிற்சுகத்தேவைகரும
நந்துலவுநதிபுடைசூழ்முதுகிரிவாழ்ருமா
நாயகனைத் தூயவுளத்தேமிகவைத்திடுவாம்

(இ-ள.) பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்கும் நான்கு கிருத்தியங்களை நீக்கி அநுகிரக மென்கிற ஒரு கிருத்தியத்தை அருளுடனே கொண்டு பரஞான வடிவான குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய பார்வையினால் பக்திமுத்திய மி நகங்களை வேடா அகப்படுத்துமாறுபோல நாயேனை வழியடிமை கொண்டு அடியேன் சிந்தையில் சிவஞானமாயி ய பெரிய சோதியைக் காட்டி, முமமல மானியவ லிய இ நோத தூரந்து, ஞானசுகத்தில் வைத் தருளிய சங்கவள்ள தவமும் மணிமுத்தாந்தி பு டைசூழ்ந்த விநாயகதாசலத்தில் வீறறிருக்குங் கு மாரதேவ சுவாமிகளை அடியோங்களது பரிசுத்த மாண உள்ளத்தில் எந்நாளும் வீறறிருக்குமபடி எழுந்தருளச் செய்வாம் என்று. (அ)

பஞ்சகிருத்தியங்களைநடத்தும் பரமசிவமே காருணியத்தால் மானிடச்சட்டை சாத்திக் குரு மூர்த்தமா யெழுந்தருளிய தென்பார் 'ஐந்தொ ழிலினாலகற்றி யதுக்கிரகமொன்று மருளுட னே கொண்டுபர திருஞானவடிவாய் வந்தருளி' என்னும், குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளின அவ ஷ்ரத்தில் பக்குவாத்துமாக்களுக்கு ஞானோப

தேசஞ் செய்தருளி ஆணவமலத்தைப்போக்கிப் பேரின்பத்தை அநுககிரகஞ்செய்யுந் தன்மை யொன்றினையே கொண்டிருந்தமையினால் 'அநுககிரகமொன்று மருளுடனே கொண்டு' என்று ம, திருவருளால் சதகிரிபாதம் பதிந்தபோதே சித்தசுத்தி உண்டாயிருப்பதுமன்றி ஞானசாரியர் கிருபையினால் மலரகிதமாயி் ருப்பதாதலாலும் 'தூயஉளம்' என்றுங் கூறினார்; பார்வையாவது - வேடர்வளர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பகிழ் முதலியவை.

அவையடக்கம்.

கருவிகளோராறாறுஞ் சடமாகுஞ் சீவன், கருதுறுதற்செயலாயொன்றறியா திககிவறறை, மருவியந்தசசடசித்தோரி ரண்டிற்குந்தொழிலு, மன்னறிவுந்தன்னருளால் வருவிப்பனிறைவன், புனையறவாகையினால் விறையருள்கொண்டடியேன், புகல்குவன்பஞ்சதிகார விளக்கமென்றி. நூலைப், பரவுரவோர்கொள்ளுவொள் ளாரிதுவ் மிறைவன், ப்ணியெனவேயெச்செயலும் பான் செயலென்றுனலால்.

(இ-ள்) முப்பத்தாறுதத்துவமும் சடமாகும், சிவன்தன்செயலாய் ஒன்றையுமஅறியாது, பரமசிவம் இவைகளைப்பொருந்தி அந்தச்சடசித்துக ளிரண்டிற்கும் தொழிலும் அறிவும் குற்றமற்ற தன்னருளால் வருவிகளும், ஆகையால் அடியேன பரமசிவத்தினருளினால் பஞ்சதிகாரவிளக்க மென்னும் இந்நூலைச்சொல்லுகின்றேன். அந்தப பரமசிவத்தைத் துருக்கின்றவர்கள் எல்லாச்செ யலும் சிவன்செயலென்று உணாகின்றமையால் இதுவுஞ் சிவன்செயலேயென்று ஏற்றுககொள ளுவார்களே அல்லாமல் இகழ்ச்சி செய்யார்கள ள-று.

[எல்லாஞ்சிவன்செயலாகக் கண்டபெரியோ ர்கள் இந்நூலுஞ்சிவன்செயலால் இயன்றதென ஏற்றுககொள்வார்க ளென்பதுகருத்து.] (கூ)

நூல்.

தி நவளருமொருவனொரு தொழிலபுரியினது தான், நிகழ்தருதன்பயனயலார் பயனுடனப்பய ணக், கருதிவருமவையுட்டன்பயன் மும்மைத் தாகுங், கழறுமிடத்திடாகலல சுகமுறுதல்புக றை, மருவுதலாய்வருமயலார்பயனருளைக்கருதி,

றிவ்விருளாலவ்வுயிராகளெண்ணவருந்தமையும்
தேர்வருமவ்விறைவனையுஞ்சிறிதேனுமறியாச்
செய்திதனக்குரைதருமோர்திடடாந்தங்கேளே.

(இ-ள்) நிறைந்த உயிர்களுட்குப் பரமசிவத்தி
னுடைய தொழிலால என்னபயனென்றால் அவ்
வுயிர்கட்கு வீஷய அறிவென்றும் சோர்வற்றந
லலசொரூப அறிவென்றும் இரண்டிவகை யறிவு
ண்டு. அந்தஇரண்டறிவையுமஆணவமலமானது
விடைய ஆவாரகமென்றும் நலலசொரூப ஆவா
ரகமென்றும் இரண்டிகூறாக்கிச் சொல்லுதற்கரி
தாய நின்றுமறைக்கும். இந்தவிருளினால் அவ்
வுயிராகள்கருதவருகின்ற தமமையும், தெரிதற்க
ரிய அந்தப்பரமசிவததையும் சிறிதேனும் அறி
யாத இந்தசெய்திக்குச் சொல்லுகின்ற ஒருதி
ருஷ்டாந்தங்கேள் எ-று. (௧௨)

உறுமருளன்விடத்தான் மூர்ச்சித்தயாவறறி
டவங், கொருவன்மருந்தாலருள்கொண் டமரூ
பாசசைநீக்கிச், செறிமருளுக்கவுடதமுங் கொடு
த்திதையுந்தீர்த்துத், திகழ்சுகமுற்றிடவைக்கு
திறமதுவேபோல, அறையிருளிற்செறிவுயிரி
குடன்முதலா மாயை, யதனிடைதந்திருள்

யாவாரகமுன்னீக்கி, மறைகுருவாலனுபவத்தா
ற் சொரூப வாரகமு, மாற்றியின்பந்தரு மிறை
வன்மாதொழிலாலயியே

(இ-ள்) பொருந்திய பித்தமயாகுள்ளவன் வி
ஷத்தினாலே மூர்ச்சித்துச் சோபமபொருந்தியி
ருக்குமபோது அங்கொருவன் வந்து அறியு
டகொண்டு அவுஷத்தினால அமமூர்ச்சையை
நீக்கி முன்னமிருந்தபித்தமயக்கத்திற்குத் தகுதி
யானஅவுதஷங்கொடுத்தது அம்மயக்கத்தையுந்தீ
ர்த்துச் சுகம்பொருந்தியி ரக் கம்படி செய்யுந் த
ன்மைபோல; சொல்லுகின்ற அவ்விருவிற பொ
ருந்தியிருக்கும் உயிர்களுக்கும் தனுகரணபுவன
போகங்களை மாயையினிடமாகக்கொடுத்து இரு
ளாகிய வடயவா வாரகத்தை முன்னம்நீக்கி, சு
ருதியினாலும் குருவீனாலும் அனுபவத்தினாலும்
சொரூபவா வாரகத்தையுமாற்றிச் சுகத்தைத்தந்
தருளவன் பஞ்சகிருத்தியத்தினாலென்று அறி
வாயாக ள-று. (௧௨)

உயிர்களுமோர்படித்தவைமூடாணவமோர்த
ன்மைத், துறுமிறையேகன்பக்கபாதமிலியானால்,
செயிரறுவிஞ்ஞான கலர்க்குடலாதிதந்த, செய்

தியின்மற்றிருவர்க்குஞ் செய்தாலென்னென்னி
ன், இயலபொடுகண்களுமவைமூ டும்படலந்தா
னு, மிருந்திடவப்பிணிசுண குற்றங்களை நன்கறி
வோன், தயவொடுநன்மணிமருந்துசிபினானீக்கி
டுமாற, சாற்றியமுவகையாககித தணிககுமலமி
றையே.

(இ-ள்) உயிரகனும் ஒருதன்மையாயிருப்பது;
அவைகளைமறைக்காநின்ற ஆணவ இடாளானது
மொருதன்மையதாயிருக்கின்றது; அவ்வாற்றிக்
கப பரமசிவம் பகஷபாதமில்லாததானால் குற்
றமற்றவிஞ்ஞானகலாகருக்கு உடல முதலான
வைகளைத்தந்த தன்மையைப்போல் பிரளயாகல
ா சகலர்என்னு மிவ்விருவர்களுக்கஞ்செய்தால்
என்னகுற்றமெனவிஞ்ஞவையாயின் இயலபான
கண்களும் அவற்றை மூடப்பட்ட படலமுமிரு
க்கு மானால் இயல்பானகண்களைவிட்டு அந்தப்
படலமாகிய பிணியின்குண குற்றங்களை நன்றறி
கின்றவன் தையையோடுமணியினாலும் நலலமருந்
தினாலும் ஊசியினாலும் படலத்தைநீக்குவான்,
அதுபோல உயிர்களைச் சொல்லுகின்றமூன்றுவ
கையாகச்செய்து பரமசிவம் ஆணவவிருளைநீக்கி
கும் எ-று.

படலத்தின் குணகுற்றங்களை யறிந்து நீக்கத்
தொடங்குகின்றவன் மணிரீனில தோக்கத்தக்கப
டலத்தை மற்றைய இரண்டினாலாவது, மருந்தின
ல நீர்க்கத்தக்கத்தை மற்றைய இரண்டினாலாவது,
உயிபினுல நீர்க்கத்தக்கத்தை மற்றைய இரண்டின
லாவது, நீர்க்கக்கருதாது அவற்றவற்றிற்குத்தக்க
க சிவிசசைசெய்து தீக்கவேருதுவன்; அது
போல, உயிராகள் மூன்றுவகையாயிருக்கத் தன
மைபைப் பரமசிவம உணர்ந்ததாகையால அவை
களுக்கூத்தக்க முறைமைப்படி ஆணவ மலத
தை நீக்குமென்றறித

விஞ்ஞானகலர் ஆணவமென்னும் ஒருமலமு
ம், பிரளயாகலர் ஆணவங்கன்மமென்னும் இர
ண்டுமலமு, சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை
ன்னும் மூன்றுமலங்களும் உடையவாகள். இ
வைகளைக்குறித்து இன்னும் ஈண்டெழுதப்புகி
ன் பெருகும்.

ஐந்தொழிலாவன வெவையென்றிடிவையைதாஞ்சி
யானதிதிசங்காரங்கிரோப்பாவத்துடனே [ருட்டி
வந்திலகுமதுக்கிரகமென்றாமச்சிருட்டி
மாயையினிற்றனுரணபுவனமுடனேயோகம்

தந்திடலாந்தனு வெண்பத்தொருநான்கொடுதற
 தகுநூறுயிர்பேதஞ்சாறநியவககரணம்
 நஃதுமுயிர்க்கரணமவித்தியாகரணம்முடனே
 நறசிவமாகரணமெனநண்ணுறுமிகுவையுள்

[இது பஞ்சகிருகசிய மிவைபென
 வுணாததுகின்றது.]

(இ-ள்.) பஞ்சகிருத்தியங்களானவை எவை
 என்னில, அவைகள் சிருட்டி, திதி, சங்காரம்,
 திரோபவம், இவைகளுடன் முறையாகவந்து
 விளங்குகின்ற அநுகமிரகம் என்றுசொல்லப்பட்
 டும். அதைஞள் சிருட்டியாவது மாயையினு
 லே தனு, கரண, புவன, போகம் என்பவைகளை
 க் கொடுப்பதாம். இவைகளுக்குள் தனுவானது
 என்பததுநான்குலக்ஷபேதமாகச் சொல்லப்பட்
 டும். கரணமானது சீவகரணம், வித்தியாகரண
 ம், சிவகரணமெனப் பொருந்தும். இவைகளுக்
 குள் என்று. (கூட.)

சீவனிடைககரணம்விடயாதிகளைத்தேருந்

திறமதுவாம்வித்தியாகரணமுறைசெப்பில,
 ஒவறுபோகந்துய்ப்பத்திரிகாலமாயு
 முறுபோகம்வினைகட்கீடுறவணாவதாயும்

தாவிலுயிர்க்குக்கிரியையறிவிச்சையெழுப்புகு

சாரபாயுமவிடயத்திற்றங்கு கறங்கொப்ப

மேவியியக்குதலாயுமவிடயந்தானென்ன

வேற்றமாறலாயும்விளங்குதுமாலென்னே.

[இது மேற்கூறிய கரணங்களைச் செய்ககளை

வகுத்துக் கூறுகின்றது.]

(இ ள்) சீவனிடத்துண்டாகிய கரணமானது விஷயாதிகளையறியுந் தன்மையை யுடையதாம். வித்தியாகரணத்தின் முறைமையைச் சொல்லுமிடத்து ஒழிவிலலாதபோகங்களைச் சீவன் அனுபவிகக மூன்றுகாலமாயும் பொருந்தியபோகங்களை வினைகளுககு ஈடாக அளவிடுவதாயும் கெடுதலில்லாத உயிர்க்குக்கிரியை, அறிவு, இச்சை என்னும் இம்மூன்றையும் எழுப்புகின்ற சார்பாயும், விஷயத்தில காற்றாடிக் கொப்பாக இயங்கச் செய்வதாயும் விஷயமென்றுந் தானென்றுஞ் சொல்லுகின்ற வேற்றுமை நீங்கமயக்கத்தைத் தருவதாயும்விளங்கும் எ-று (கச)

வித்தியாதத்துவமாவது காலம், நியதி, நிலை, வித்தை

இராகம், புருடன, மாயை, என ஏழாம்.

மன்னியநற்சிவகரணம்வித்தியாகரணத்தை

மருவிநடத்தும்புவனமிருநூற்றிருபானுன்

குன்னுறுபோகஞ்சிவிகைகவிகைபரிகரிதே
ருயர்கலையாதிகள் கந்தஞ்சநிரசமாந்தொகுதி
துன்னுறுபல்லுருவங்கள்வனிதாதிபரிசந

தோற்றிடுதே தாதிதுளா மற்றிவை யுட்டனுவைப்
பன்னலுறுகரணத்தையா னெஷுவொண்புவனம்
பகர்போகமெனதெனவா ருயிரகருதவைததே

[இது சிவகரணத்தினசெயகை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) பொருந்திய நல்ல சிவகரணமானது
வித்தியாகரணத்தைப் பொருந்திமருவி நடத்து
ம். புவனம் இருதூற்றிருபத்துநாலு என்பவைக
ளாம். கருதுகின்ற போகமானது சிவிகை, கு
டை, குதிரை, யானை, தோ, உயாந்தவஸ்திர மு
தலானவைகளும், வாசனேதிரவியம், அறுசுவை
வர்க்கம், பொருந்திய பலவுருவங்கள், மாதாமுத
லாகிய பரிசங்களும், சொல்லுகின்ற கீதமுதலா
னவைகளுமாம். இவைகளுக்குள் சரீரத்தைபும
சொல்லுகின்ற கரணத்தையும் யானென்றும் பு
வனபோகத்தை யெனதென்றும் உயிர்கள் கரு
தும்படிவைத்து எ-று. (கரு)

சுகதுன்பந் துய்ப்பித்த றிதியாகு முயிர்க்குத்,
தோற்றியவெல்லாமொடுக்கலசொல்லுறுசங்கார

ம், மிகுசிருட்டிதிசங்காரத் துழன்றுபிடனா,
வெறுககாதுநசிப்பிததல விளம்புதிரோபாவம்,
பகர்பொருளைப்பகுத்தறிவித் திடுதலதுக்கிரகம்,
பரம்பரனைந்தொழிலாலே யுறுசடசித்தெனைக்
கும், அகறொழிலுமறிவு மதித்திடுமிநனான்றே,
யகிலமுமிங்கவனசையிலனுவசையுமெனுமால்,

[இது உடலோட்கூடியிருக்கையில் உயர்களுடத்து
நிகழும் பஞ்சகிருத்திய மிவையெனக்
கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகங்களையும் துன்பங்களையும் அனு
பவிக்கச்செய்தல் திதியாம். உயர்களாலகாணப்
பட்டவைகளையெல்லாம் ஒடுககுதல சொல்லுகி
ன்றசங்காரமாம்; மிகுங்க சிருட்டி, திதி, சங்கார
ம் என்பவைகளுக்குள் பலநாள் உழன்றும் அந்த
இடனா வெறுக்காமல் ருசிக்கும்படி செய்கல்
சொல்லுகின்ற திரோபவமாம்; இவ்வாறு சொ
ல்லுகின்ற அறித்தியமும் நித்தியமுமாகிய
னைப்பகுத்துத் தெரிவிப்பது அநுகிரகம்
தொடர்ச்சியுள்ள சடம்சித்து என்பன
நக்கும் விசாலமாகியதொழிலும் அறிவும்
மும் இதனானன்றே எல்லாம்பரமசிவம்

சைந்தால அணுவமுஅசையுமென்று வேகமுத
சீயசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன எ-று.

அவ்விறைவனிவ்வகையாதொழிலபுரிவதானு
லவனையெவ்வாறறிவதெனிலநுமானத்தாலே
செவ்விதின் முன்னறிவித்தங்ஙனடியைச்சேருந்
திக பூறுநலவிரகுமினிசசெப்புதுநீகேடடி
தவவலநஞ்சநதிரசூரிய நடுவிண்மேகஞ்
சாசரமாமலைநீகாலசரவசரபேதம்
ஒவ்வலுருதுறுபஞ்சபூத மமறறுளவு
முயிராலுண்டாககுதலகூடாதமுறையானும்.

[இது கடவுளுண்டெனப் தறிக்ககின்றது]

(இ-ள) அந்தப்பரமசிவம் இவ்வாறுபஞ்சகிரு
த்தியஞ் செயயுமானால் அதனைஎவ்வாறு அறிய
லாமெனின், அதுமானப்பிரமாணத்தினாலேசெ
ய்வையாகமுன்னே அறிவித்து அந்தப்பரமசிவ
த்தின் திருவடியைச் சேருமபடியான நல்லவுபா
யத்தையும் இனிசசொல்லுகிறோம் நீசேட்பாயா
கெடுதற்கரிய சந்திரசூரியர்கள், நக்சத்திரங்
கள், ஆகாயம், மேகம், சமுத்திரங்கள், பெரிய
நீர், அக்கினி, காடு, சராசரவயிர்கள், ஒன்றி
யென்கான்று ஒவ்வாதுபொருத்திய பஞ்சபூதங்

ளும் மற்றுமுள்ள எவைகளும் சீவனால் உண்டா
கக்கூடாத முறைமையினாலும் எ-று. (க௭)

சந்திரசூரியருடுவந்தரமதிலெந்நாளுந்

தத்தமுறைவழுவா துகொடபுறுதலானும்
கந்தரம்வாரியின்மொண்டேபொழிதருதலானும்
கடறன்னெலலையாநீறிக்கடவாமையானும்
செந்தழன்மாருதநீலிசசெனியாமையானும்

திகழ்காலம்பலவிதமாய்ச் சேர்ந்துறுதலானும்
மந்திரத்தார்பாம்பாதிவசமாகையானும்

மனனுயிராரம்பரைமாளுறுதலானும்

(இ ள்.) சந்திரசூரியர்களும் நகூத்திரங்களு
ம் ஆகாசத்தின்மேலெந்நாளும் தத்தமுறைவழ
வாமல் சுழன்றுவருகின்றதினாலேயும், மேகமா
னது சமுத்திரத்தில நீர்மொண்டு பூமியில
பொழிவதினாலும், சமுத்திரமானது தன்னெல
லையை மீறிக்கடவாமலிருப்பதினாலும், அக்கினி
யும் காற்றும் அளவுமீறி உண்டாகாமையினாலு
ம்; விளங்குகின்ற காலம் பலவிதமாய்ச் சேர்ந்து
பொருந்துவதினாலும், மந்திரத்தினால் பாம்புமு
தலான செந்துக்கள்வசமாதலினாலும், நிலைபெற்
றவுயிர்கள் பரம்பரை மாளுமல பொருங்கியிருப்
பதினாலும் எ-று. (க௮)

செந்நீரிலவெண்ணீர்போய்ச் சேர்ந்தொருபான்
 றிககட, சிந்துதிரஞ்சிந்தாமறபந்தமுறத்தங்கி
 அந்நீர்கணமணணதறைசித்திரிகன்பதுமை

யாககுதலபோ லொருவரும் பணஞ்,தாக்கீத
 தந்நீமைகுறையாமறமுதாதகிருந்து [பாகித்
 தகுதடபபூசனிப்பிஞ்சுதான பருத்துவெளியி
 மன்னீமைகுன்றாமறகடமுமுடையாமல [ல
 வருவதுபோலயோனிவழிகுழுவிரலானும்.

இ-ள் | உகிரத்தில விர நுவான துபோய்ச் சே
 ருது பத்துமா தவனாயில சிந்துகின்ற முறைமை
 யில சிதறாமல அந்நீர்கள பந்தப்படுமபடி தங்கிச
 சித்திரிகளுனவன் மண்ணினால் பதுமை யாக்கு
 தலபோல ஒருவருஞ் செய்யாமல சரீரமாகித்த
 வகுளுடைய தனமைகுறையாமல தாயினுடைய
 கருப்பத்தில் தங்கியிருந்து ஒரு குடத்தில்விட்ட
 பூசனிப்பிஞ்சானது தன் தன்மை கெடாமலும்
 அந்தக்குடமுடையாமலும் இயலபாக அதற்கு
 ள்பருத்து வெளியில வருவதுபோல யோனியி
 னவழியில சிசு வருவதினும் எ-று. (கக).

ஆனமுதலியவைகளுமாண்பெணவைகூடி
 லவ்வுருவவேடம்போட்டங்குவரலானும்

ஊனமிலாண் பெண்கூடா துயிர்தோன்றலானு
முறும்விதைவாககப்படி தாவரமெழுதலானும்
தீனமிலிந்தியபங்கரங்கமதிற்பங்கர்

திகழுநவிலாரோயரிவைகளிலாவடிவா
ஆனமிடியினாசெலவரறிஞரறிவிலலா
ரதிபாவபுண்ணியாகளாகியுறலனும்

(இ ள்.) ஆனமுதலாகிய செந்நுகர்களெல்லா
ம் ஆனும்பெண்ணுங்கூடிலை அநதந்த ரூபவே
டங்கொண்டு உறபததியாவகினாலும், ஊனமில
லாத ஆனும் பெண்ணுங் கூடாமலே உயிர்கள்
தோன்றுவகினாலும், சுருதுகின்ற விததின்வாகக
ப்படி விருக்கங்கள் முளைப்பதிலும், கண்முத
லான இந்திரிய பங்க முடையவர்களும் அவயவப
ங்க முடையவர்களும் விளங் கின்ற நல்ல உரு
வமில்லாதவர்களும் நோயர்களும் இந்தப் பங்க
ங்களில்லாத வடிவ முடையவர்களுந் தரித்திர
முடையவர்களுந் செலவ முடையவர்களும் அ
யிவள்ளவர்களும் அயிவிலலாதவர்களும் மிகுந்
தாவமுடையவர்களும் புண்ணியமுள்ளவர்க
ளாய்ப் பொருந்துவகினாலும் எ-று. (௨௦)

இதன்பதவாயுடனொருவாய்விட்டுடலிலுறைய,
விக்கட்குக்கூடாமையினுமொரங்கநீங்கின், த

தன்சயமாயவருவிக்கக் கூடாமையானும், தனுக்க
டொறுமோகாற்றறுத்தங்கியுறலானும், அன்புட
னான்பினேவேண்டி நபண்ணுறுதலானும், மழகிய
பெண்வேண்டு மிடத்தானுறுதலானும், தென்ப
யிலாண் பெண்வேண்டி ந சிகண்டியுறலானும்,
சிகண்டியுலண்ணியவாறே சேராமையானும்.

(இ ள்) ஒன்பது வழியுடன் பின்னுமொருவ
ழிவிடிக் கொண்டு உயிருடலில் வாசஞ்செய்யக்
கூடாமையாலும், ஒருறுபடி நீங்கிவிட்டால் அவ்
வறுப்பை உயிரானது தன்சயமாக வருவித்துக்
கொள்ளக் கூடாமையாலும் சரீரங்களுதோறும்
தசவாயுக்களே தங்கியிருப்பதினாலும், ஆண்குழ
ந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் பெ
ண்குழந்தை பிறப்பதினாலும், பெண்குழந்தை
வேண்டுமென்று விரும்பினால் ஆண்குழந்தை பி
றப்பதினாலும், இவ்வாறன்றி ஆணாவது பெண்ணு
வது பிறக்கவேண்டு மென்று விரும்பினால் ஆணு
பிறப்பதினாலும், இவ்வாறு நாம மனதிலெண்ணி
யபடி சேராமையாலும் எ-று. (௨

மகவினிவேண்டி வெனவுமகவருதலானும், ப
வுக்காய்ப்பாலருத்தமரித்துறுதலானும், மிகை

ய்தான் றனையொருவன் வெட்டு மிடத்தொருவன், விடுவித்தாளாகையினுமவிளம்புறுமற்றொருவன், பகைவாகமக்கஞ்சியொளித துறவுமவாகையிற, படலானுந்காவரங்குளபரிந்துதமைக்காககும, தகையறிவிலாகிருநதுதங்கியுறலானுஞ், சாற்றியமுறபிற்பிறவிதாமறியாமையினும.

(இ-ள்) இனிகமுழங்கை வேண்டிவ திலையென வெண்ணியிருந்தாலுங் குழந்தை பிறப்பதினாலும், குழந்தை பசிக்காகப் பாலையூட்டுமிடத்து அக்குழந்தை பிறப்பதினாலும், குற்றஞ்செய்தவனை ஒருவன் வெட்டுமபோல மறொருவன் வந்து விடுவித்து ஆளுவதினாலும், வேறொருவன பகைவருக்குப் பயந்து ஒளித்திருந்தாலும் அந்தப் பகைவாகையில் அகப்பட்டாகு கொள்வதினாலும், தாவரசெந்துக்கள் தங்களைக்காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற விவேகமில்லா திருந்தும் அழிவில்லாமல் நீடித்திருப்பதினாலும், முன் செனனத்தையும் வரும் செனனத்தையும் தாமறியாமையாலும் எ-று. (௨௨)

ஐம்முறையையளவிறந்தபேதமதாய்சசடமு
மிலங்குயிருஞ்சுதந்தரமின்றாயநிகழ்தலானும்

காமமியனற்குயவன்கைககோளன்றேகாரங்

கடபடமுண்டாககிடுமோர் காரணமேபோலச
செம்மைதருமருள்கோடா திறையுபிர்கள்செய்த
தீவினைநலவினைக்கீடாய்ச் சசுறிதனுவா திகடந்
தமமுறையேயுரித்தழிப்பனருடருவானதனா
லககடவுளுள்ளெனநீமிகககிடத்தறியே ;

(இ-ள்) உடலும் உயிரும இவ்வாறு அளவிற
ந்த பேதமுள்ளதாய்த தறசுதநதரமில்லாமல் நி
கழவதினாலும், கம்முள்ளன் ஆரணங்களை உண்
டாக்குவதுங் குயவன் கடங்களை யுண்டாக்குவ
துங் கைககோளன் வஸ்திரங்களை யுண்டாக்குவ
துமாகிய காரணத்தைப் போலப் பரமசிவன் தி
ருவருளில் மாறுபடாது உயிர்கள் செய்த நல்வி
னைதீவினைக கீடாகத் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து
அம்முறையே ரகூழித்துச் சங்கரிப்பது மன்றிப்ப
க்குவான்மாககருககு அநுககிரகமுஞ்செய்வ
ஆகையால, அக்கடவுள் எல்லாவற்றிற்கும் நீயீ
தகாரணனா யி நக்கின்றனென்று நீயுறுதியுட
றிந்து கொள்ளக்கடவை ஏ - று. (உரு)

நன்றேநீருரைத்தனசம்மதித்தே னுன்முகள்
னாதியர்காசிபன் விசுவாமித்திரனாதியர்கள், ஒ

றோடொன்றொவ்வாதசமயகடவுளர்க, ன்றுதொழில் செய்குவரென்ப தென்னையதுகேணி, குன்றுவோராகுடையிறகு வலுபுழுதாள்வோன், குணாகழல்சேவிதரவன்றன்றொழிலபுரிவாரொனினும், தென்றரவ்வரசனதானையவிடவேநிகழாச, செய்தியின்மெய்யிறையருளாற் செய்வரவாதொழிலே

(இ ள்) கு நவே! தேவரீரே போகித்தவை நன்மையானவைகளே, அடியேனுஞ் சமமநிததேன்; ஆனால் பிரமதேவன் முதலானவர்களும் காசிபரிஷி விசுவாமிததிர ரிஷிமுதலானவர்களும் ஒன்றோடொன்றொவ்வாக பலசமய கடவுளர்களும் மேற்சொல்லிய பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வார்களென்று சொல்லுவது யாதுகாரணமோ அந் செயயவேண்டும்? மாணாக்கனே! அதைச்சொலுகிறேன் நீகேட்பாயாக. குன்றாத ஒருகுடையிலுள்ள தீவ்வுலக முழுவதையும் ஆளுகின்ற அனனுடைய சத்தியாபின்ற வீரகண்டையணிந்த யந்தசேவிதர்களாகிய மங்கிரி முதலானவர்களும் அந்த அரசன் செய்யுந்தொழிலைச் செய்வார்களே யானாலும், இனிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசனு

டைய ஆககிணையையன்றி நடவாத தன்மையைப்
போல மெய்ப்பொருளாகியபரமசிவத்தினுடைய
திருவருளால் மேற்கூறிய பிரமன் முதலானவா
கள் தொழில் செய்கின்றார்களென அறிந்து கொ
ள்ளுதி எ-று [தேன் என்னுஞ்சொல தென் எ
னக்குறுகியதாகக் கொண்டுதேனிறைந்த பூமாலே
யெனப்பொருள் கூறினும் அமையும்]

“அவ்விறைவ” னென்னுஞ்செய்யுள் தொடங்
கி இச்செய்யுள்வரையி லொருதொடர். (உச)

இந்தவுலகாளிறைவன் றனையறியாதமைச்ச,
மெண்ணுறுமற்றயலோரோரா தொழிலபுரிவாரது
போல, அந்தவிறைதனையறியாதயன்முதலாமவ
ர்க, னைந்தொழிலகளசிறகிலசெய்யாரோளிங்
ன்னின், நந்துறுபலனுயிராகடமைமலத்தினேவி
டெடுத்த, நாடொடங்கிவிட்டிருந்துநாள் காறு, ம
வைசெய், பந்தவினையறிந்தருத்துமஃதல்லாது ஸந்
தப், பண்ணவர்மாமுனிவர்க்கும் பண்ணுவனே னந்
தொழிலே.

[இது பஞ்சஜிருசதியங்களைப் பரமசிவமன
றி வேறொருவருஞ் செய்கின்றவரிலொ
னபது கூறுகின்றது.]

(இ ள்) இந்தஉலகத்தை யாளுகின்ற அரசனை யறியாமல அவனுடைய மந்திரி முதலாகவெண்ணுகின்ற மறறைத்தொழிலாளிகள் ஒவ்வொரு தொழில செயவார்களே; அதுபோல, அந்தப்பிரம சிவத்தையறியாமல பிரமதேவன்முதலானவர்கள் பஞ்சகிருத்தியங்களில் சிலகிருத்தியங்களைச் செயவாரோ வென்றால், வளங்கின்ற பல வுயிராகளையும் ஆணவமலத்தைவிட டெடுத்ததுத் தனுகரணங்களைக் கொடுத்த நான்முதல் மோக்ஷத்திலிருந்தும் நாளவனாரில் அந்த உயிர்கள் செய்தபந்த வினையை யறிந்து அவைகளுக்கு ஊட்டியுறக்கி யுபசரிப்பதுமல்லாமல் அந்தப் பிரமதேவன் முதலான ஈரணியவர்களுக்கும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செயவான் என்று. (௨௫)

நனியுபாந்தோர யாவர்க்கு மியாவைக்குமே லோர், நாயகனுண்டென்றறிவித்திட நீகைக்கொண்டாய், இனியவன்றன் சீரடிசேர் விரகுமுறைத்திடுது, மிகைமாறாக்கியதறி பரிவாகக்கொள்வாய், முனமுனசெயைந்தொழிலபோற் சூக்குமகாரணத்து, முண்டதனைத்தெளிவதவன றிருவழியைச்சேரும், தனிவிரகிங்கதுவெதெனின்சா

ற்றியவைந்தொழில்கள், சடசித்தோரி ரண்டினி
டைதாம்பகுப்பாய் நிகழும்.

[இது பரமசிவத்தின திருவடிமையச்சேரும் உபாயக்
கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) மிகவுமுயர்ந் தோர்களுக்கும் மற்று
முள்ள எல்லாப்பொருள்களுக்கும் மேலான ஒ
ருதலைவன் உண்டென்று நாமஸிவசு நியதனை ஏ
ற்றுக்கொண்டனை. இனி அத்தலைவனுடைய சிற
ப்புப் பொருந்திய திருவடியைச் சேரும் உபாய
மும் சொல்லுகிறோம், இதனை இடைவிடாமல்
இதயத்தில் பரிவுடன்கொள்ளக்கடவை, முன்ன
மசொல்லிய பஞ்சகிருத்தியங்ளைப்போலச் சூக்
குமகாரணத்தும் உண்டு அதை அறிவதே அ
ந்தத்தலைவனுடைய திருவடியைச்சேரும் உபா
யமாம். சூக்குமகாரணங்களிலும் உண்டென்ப
தெதுவென்றால், ஈண்டுச்சொல்லிய பஞ்சகிரு
த்தியங்களுஞ் சடம் சித்து என்று சொல்கின்ற
இரண்டினிடத்தும் இரண்டு பிரிவாயநடக்கும்
எ-று. (உ.கூ)

சடமதனிற்சிருட்டிதிசங்காரநிகழந், தகுமு
யிரிற்றிரோபாவமதுக்கிரகந்தங்கும், திடமுறும

த்தியிரண்டாஞ் சுகதுன்ப மருத்துஞ், செய்
தியினம்முறையாற் செய்தொழிலாரும்வையுள்,
படிதருநறசிருட்டியினிற்சுகமருத்துநதிகியிற், ப
கருமநுக்கிரகத்திற பன்னலுறுமுயிர்க்குக், கடி
தலிவின்பாந்துன்பத்திசனகாரததிற, கழறுதி
ரோபாவத்திற் காணுறுதுன்பாமே

(இ ள்) சடத்தில சிருட்டியும் தியியும் சங்
காரமும் நடக்கும்; தக்கவுயிரினிடத்துத் திரோ
பவமும் அதுக்கிரகமும் பொருந்தும்; திடம
பொருந்திய சுகதுன்பங்கள் அருத்துஞ் செய
கையால் அந்தத்தியானது இதததிகியென்றும்,
அகிதத் திதியென்றும் இரண்முவகையாம். இவ்
வாறுதிதி யிரண்டென்று சொல்லப்பட்டமுறை
மையால் கிருத்திய மென்பது ஆறாகும். நித்தி
யமென்று சொல்லப்படும் உயிர்களுக்கு அவற்
றுள், பொருந்திய நல்ல சிருட்டியிலும், இதத
த்தியிலும், சிறப்பித்துச்சொல்லும் அதுக்கிரக
த்திலும் வெறுக்கப் படாத இன்பமாம். அகித
த்தியிலும், சங்காரத்திலும், மறைப்பென்று
சொல்லும் திரோபாவத்திலும் துன்பமாம் எ-று.

வினைகளாக்கல் முதல் மூவர்க்கேவல்செய்த
ல என ஆறு. (௨௭)

சகலமதேசிநுட்டியதாங்கேவலஞ்சங்காரந், த
சுசுதநநிதியாகுஞ் சாககிரஞ்சொப்பனத்தோ,
டிகலசமுதகி துரியந் துரியாதீதமிவற்று, வியம்பு
முதற்சாககிரமே சிருட்டியதுவாகும், புகலகன
வுதிதியாகுஞ்சமுத்திமுதன்மூன்றும், போககிடு
சங்காரமதாம் பொருநனவிற்கனவிற், பகாசகது
ன் புண்டாகுஞ் சுமுத்திமுதன் மூன்றிந், படியி
டராமிவை பாண்டிறசகடென வேவருமால

[இ-ஐ : கவஸதைகளிலும் முகதொழிலுண்
டெனனு முன்றமை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகலாவஸ்தையே சிருட்டியாகும்; கே
வலாவஸ்தை சங்காரமாம்; சுத்தாவஸ்தைகிதி
யாகும்; சாககிரஞ் சொப்பனஞ்சமுதகி துரியா
தீதம என்னு மிவற்றுள் முதலிற்சொல்லிய சா
கிராவஸ்தையே சிருட்டியாம்; சொல்லுகின்ற
சொப்பனாவஸ்தை திதியாகும்; சுமுத்திதுரியந்
துரியாதீதமென்னும் மூன்றும் நீகுகின்றசங்
காரமாம்; சாககிராவஸ்தையிலுஞ் சொப்புனா
வஸ்தையிலுஞ் சுகமுத்துக்கமும் உண்டாகும்; சு
முத்திமுதலாகிய மூன்றவஸ்தையிலுந் துக்கமே
உண்டாகும்; இவைகள் வண்டி உருவோபோலமா
லி மாறிவரும் எ-று.

(உஅ)

நனவினிலைம்புலனுக்கும் பொழுதைந்திந்திய
த்து, நவீன்றிடுமைந தொழிலகஞும்வந்துறு ம
வையிங்குரைப்பின், முனமுறையோ நிரதியத
தைப்பொருந்தியதேசிருட்டி, முதிர்விடயமருந்
துவதேதிதிபாகுமவிடயம், தனையறியுநதனைவே
ருச் சாற்றவொண்ணாதமுந்தல், சங்காரமிதை ந
சிப்பித்திடுதெறிரோபாவம், இனிதினிதன்மெனவு
ணர்தலதுககிரகமாகு, மீம்முறையுட கரணத்
து மியங்குறுமைந்தொழிலே.

[இது உட்கரணங்களினிடத்தம் ஐந தொழிலுண
டென்று கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) சாககிராவஸ்தைபில் ஐம்புலன்களை
அதுபவிக்குமபொழுதுபஞ்சேநதிரியங்களிலுஞ்
சொல்லுகின்றபஞ்சகிருத்தியங்களும்வந்துபொ
ருந்தும். அவைகளை இங்குச்சொல்லுமிடத்தில்
முன்னாகச்சொல்லுகின்ற இந்திரியத்தைப் பொ
ருந்தியதே சிருட்டி, மிகுந்த விஷயத்தை அருந
துவதே திதி, அவ்விஷயத்தை யறியுந்தன்னைவே
ருகப்பிரித்துச் சொல்லவொண்ணாமல் அதில் அ
முந்துதலே சங்காரம், இவ்விஷயங்களை ருசிப்பி
த்திடுதலே திரோபவம், இனிதன்று இது இனித
ன்று எனவுணர்தலே அதுக்கிரகம், இம்முறை

யாக உட்கரணத்தும் ஐந்தொழிலும் நடக்கும்
எ-று. (உசு)

ஒரு பொருளை நினைந்தெழுதல சிருட்டியதுத
னையங், குனிமகிழ்தறிதியதனை மறந்திடலசங்கா
ரம், மருவியதின்மயங்குதலே திரோபாவம்பின்
னா, மறந்தனைத்தெளிந்தறிதலநுக்கிரகமாகும்,
கருவிகளொவ்வொன்றிலுயிர கலந்துறுபோதெ
ல்லாங், காரணனைந்தொழிலுளமுன் கழறுமு
றைகாணின், விரவுகருவியின்முன்று முயிரினி
டத்திரண்டு, மேவுறுமைந்தொழிலகளுமுன்பெ
ய்ககுயிராககோதியபோல.

[ஐச சாகசிராவஸ்தையில் பஞ்சகிருத்திய முன்
டெனனு முறைமை கூறுகின்றது.]

(இ ள்.) ஏதாவ தொருபொருளை நினைந்து ம
னம எழுதல்சிருட்டி, அதனை நினைத்து மகிழ்ச்சி
யடைகுதல திகி, அந்தப்பொருளை மறந்திடுதல்
சங்காரம், அந்தப்பொரு ளின்னதென்று ஞாப
கத்திலவராமல மயங்குதல திரோபவம், பின்பு
அந்தப்பொருளைத் தெளிந்தறிகுதல் அநுக்கிர
கமாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கருவிகளில் உயிரா
னது கலந்திருக்கும் போதெல்லாம் பரமசிவனு
டைய பஞ்சகிருத்தியங்களுமுள, முன்சொல்ல

ய முன்றமையை அறியுமிடத்தில் கரணங்களினிடத்தில முன்றுமையிரினிடத்தி லிரண்டுமாகப் பொருந்தும், எவ்வாறென்னின், முன்னம்பஞ்ச கிருத்தியங்களும் உடலுக்கும்உயிருக்குஞ் சொல்லியதுபோல எ-று (௩௦)

நாவிருபத்தொருநான்கைநண்ணிலக்கவிதமா, நவிலுடலிற்றொழிலினைவன் புரிவதுதூலமதாம், தூலவுடலவதைகளிறகருவிக ளொவ்வொன்றிற், தொழிலபுரிதலுக்குமமாநீக்கமறநின்றே, ஏ லுறுமிவ்வுடலுயிரோகருவியினிறபிறந்து, மிருந்துமிந்நுங்கணத்திறகுடலுமிவ்வாறளவில், காலமவற்றுறறிடோ கண்டதலாலந்தக, கடவுளடிசோதத்தங்கண்டகிலவ்வுயிரோ.

[இது தூலுக்கும பஞ்சகிருத்தியங்களைச்சொல்லுகின்றது.]

(இ-ள்,) என்பதது நான்கு லக்ஷபேதயோனிகளாகச் சொல்லப்படுகிற உடல்களினிடத்திலு பரமசிவம் பஞ்சகிருத்தியங்கள்செய்வது தூலமாம், அத்தூலவுடலின் அவத்தைகளில் கருவி ளொவ்வொன்றில பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வது கருவிக்குக்குமாம், பொருந்தியஇவ்வுடலுயிரானது நன்க்கமிலாமலிருந்து ஒவ்வொரு கருவியிற் பிற

ந்தும் இருந்தும் இறந்தும் கணப் பொழுதில்
சுழன்று கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு அளவில்
லாதகாலம் அந்தக்கருவிகளிற் பொருந்தித்துன்
பததைக் கண்டதேயல்லாமல் அந்தப் பரமசிவ
த்தின் திருவடிகளிற் சேரும்படியான சுத்தநிலை
யை அந்த உயிர்கண்டதிலலை எ-று. (௩௧)

இறைவனடிசேர்சுத்தமெங்ஙனென்னினதுதா,
னியம்புறுகாரணபஞ்சகிருத்தியத்தாலநீயும், மு
றைமையதாமிஃதுமினிமொழிசூது நாமுன்னர்,
மொழிநதனகேட் டறிவதுபோலறிவதுவன்றித
னை, நெறிகொள்சமாதியினிளிருந்தறிவதுவாமறி
ந்தா, னேர்படுநற்சுத்தமிது நிகழ்ந்துறவேவிளங்
கின், அறிதரலாந்திருவடியுமாநநதப்பேறு, மத
னமுன்னுறுதுயர்களியாவுமகன்றடுமே.

[இதபரமசிவத்தின் திருவடியைச் சேரும்படியா
ன சுத்தநிலை யின்னதென்று உணராதது
கின்றது.]

(இ-ள்.) பரமசிவத்தின் திருவடியைச் சேரு
மபடியான சுத்தநிலை யெவ்வாறென்னின், அது
தான் காரணபஞ்சகிருத்தியத்தால் அறிவு முறை
மையினை யுடையதாம். இந்த முறைமையினைப்
யிப்போதே சொல்லுகிறோம். ஆனாலாமுன்பு

சொல்லியவைகளைக் கேட்டறிந்து கொண்டது போல அறிவதன்று; மற்றெவ்வாறறிவ தென்னி ன், இது முறைமையினை யுடைய சமாதியிலிருந் து அறியத்தக்கதாம் அவ்வாறறிந்தால நல்ல சு த்தநிலைபொருந்தும். இத்தசக்ததநிலை சிரமமாக நடந்து விளங்குமானால் பரமசிவத்தின திருவடி யும் ஆரந்தப்பேறுமதெரிதலாம்; அதனால் மு ன்பொருந்திய துயரங்களெல்லாம் நீங்கிவிடும ள்-று. (நஉ)

அறைந்தசமாதியினி ளிருந்தறிவதெவ்வாறெ ன்னி, ன்றுவகையாமபயனின முயற்சிகளைவிடு ததுடன்மேல, செறிந்திடுபோகங்களின்மேற்பற றுகளோசற்றும். சேராமறகைவிட்டோரோகாந் தங்கைககொண், டிறைந்தவிடத்தினிலொன்றை சசாராமற்செவ்வே, யுடலவளையாமறறேகககொ ன்றுசுகாதனமுற, றிறந்திடுகாலந்நிகழ்காலம்மெ திர்காலத்தி, லெய்துபயன்கருதாதேகாககிரசித் தமதாய்.

[இதசமாதியிலிருந்து அறியமாறுகுகின்றத.]

(இ-ள்) மேற்கூறிய சமாதியிலிருந்து அறிவ து எவ்வாறென்னின, ஆறுவகையாகிய பயனில லாத தொழில்களைவிட்டு இந்தத் தேகத்தின மே

லும் பொருந்திய போகங்களின் மேலுமுள்ளபற்
றுகளொன்றுஞ் சேராமல் சைவிட்டுத் தனியா
கிய ஏகாந்தங் கைக்கொண்டு பொருந்திய இட
த்தில் ஒன்றினைச் சாராமலும், உடலானது வளை
யாமலும், சரீரத்துக்குப் பொருந்திய சுகாசனத்
தைச் செவ்வையாகப் பொருந்தி இறந்தகாலத்
திலும் நிகழ்காலத்திலும் எதிரகாலத்திலும் வரு
கிற பயனைக் கருதாமலும் ஏகாக்கிரசித்தமாய்
எ-று. (உ.க.)

பிருதிவிதத்துவமுதலானாதமதீருகப், பேசிய
நாலொன்பானுளோரொருமாகருவிக், குருவமு
டன்றரிசனசுத்தியுமிவையென்றுன்னி, யொவ்
வொன்றாநியதிகளைந் துயர்நாதமேறிக், கருவிக
ளை யென்னாலே கண்டதனாற்சடமாங், கண்டிவற
றைக கழன்றவனான் காட்டியது கடவுள், திருவ
ருளென் றறிந்தருளைச் செறிங்கிடுதியிதனுட், சி
வனைந்துதொழில நடக்குஞ்செய்தியது கேளே.

[இஃ தத்துவங்கள் சடமென்றறிந்து கழன்று
தேகியைக்காட்டியது திருவருளென்னு மு
றைமை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பிருதிவிதத்துவமுதல் நாததத்துவ
மீருகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்

கருக்குள் ஒவ்வொருதத்துவத்துக்கும் உருவ
மும் தரிசனமும் சுத்தியும் இவைகளென்று அ
றிந்து அவைகளை யொவ்வொன்றாக நியதிசெய
து, உயர்ந்த நாததத்துவத்திலேறி, இந்தக்கருவி
களென்றை காணப்பட்டதனால் அவைகள் சட
மாம். இவைகளைக்கண்டு கழன்றவன் நான். இவ்
வாறு நான் காணாமபடி காட்டியது பரமசிவத்தி
ன திருவருளென்றறிந்து அவ்வருளைப் பொரு
ந்தக்கடவை. அதனில பரமசிவனது பஞ்சகி
ருத்திய நடகரு முறைமையைக் கேட்பாயாக
எ-று. (ருசு)

கருவிகளொவ்வொன்றாகத் தோன்றுதலேசிருட்
கண்டதனினின்று தரிசித்தலதிதியதினை [டி
ஒருவருதலேசங்காரமருண்மீதிறபேரன்
புறமெழுதலசொற்றேராவமதேயாகும்
திருவருளேகண்ணாககாண்பததுக்கிரகந்
திருவருளிற்பிறிவறநீதினமுமிருநதிடுபோ
தொருநினைவங்குற்றெழுதல்சகலமறைப்பாகி
யுறுவதுகேவலமாமிங்கிருவகையுமொருவ

[இது தத்தவநிபதியில பஞ்சகிருத்திய நடக்குமு
றைமையைச் சொல்லுகின்றது.]

(இ-ள.) மேற்கூறிய தத்துவங்க ளொவ்வொ
ன்றாகக் காணப்படுவதே சிநுட்டி; அதனைக்கண்
டு அதிலின்று தரிசித்தலே திதி; அதனை நீங்கு
கலே சங்காரம்; திருவருளினிடத்துப் பேரன்பு
பொருந்திமேலெழுவது திரோபவம்; அந்தத்தி
ருவருளே சண்ணாகக்காண்பது அநுககிரகம்;
அந்தத்திருவருளிறழிவற நீ தினமு மிருந்திடு
ம்போது ஒருநினைவு அங்குப் பொருந்தியுண்டா
குதல சகலம், அந்நினைப்புமறைப்பாகியுறுவது
கேவலம்; இங்குகூறப்பட இவ்விருவையு
ம் நீங்கும்படி எ-று. (௩௫)

ஒருவதிசொல்லுதுநீகேட்டநினைவெழுந்தா [து
லுறுநினைவினவயமாவை புறறபினாததெளிந
சீரருளினிறபையிதினினுலந்நினைவுன் [து
செங்கைவயமாமியணளு செறிந்துடுமப்போ
சேருநினைவெழுந்ததனிவயமா குமதனைத்
திரோபாவமென்றறிதிருவருளைச்சென்று
சார்தலநுககிரகமெனத்தெளிதியருடன்னைத்
தான்வேண்டிற்சின்னான்றிற் சகலமறுந்தானே.

[இதமேற்கூறிய சகல கேவலங்களை நீங்கும் உ
பாயங்கூறுகின்றது.]

(இ-ள) ஒன்றுகி சொல்லுகிறோம், அதனை
நீக்கேடகாகடவை. திருவருளில் நிறத்தமபோது
நினைவுண்டாகுமானால் நீ அந்தநினைவின் வசமாகு
வை. அவ்வாறு அக்ஷன்வசமானபின்பு கெளிந்து
சொப்பொருந்திய திருவருளி னிறப்பை, இதில்நினை
முல அந்தநினைவு உணகைவசமாகும், இவ்வாறு
நுக்குமபோது உண்டாகிற நினைவானது அந்த
அருளின் வசமாகும், அதனை, திரோபவமென
று அநியக்கடவை அந்தநினைவானது திருவரு
ளோச சென்று சோதலே அநுகிரகமென்றுதெ
ரிந்துகொள். அந்தத்திருவருளினே விருப்பினால்
சிலநாளில் சகலாவததை உபகிஷ்டம் என்று. ()

சகலமறிந்தேவலந்தான்வந்துவந்துதாக்கூட, த
கைமைத்தாமெவ்வெனலிற் றண்மதியைமேகம்,
இகலொடுவந்தாடிக்கடி முடிதல்போலவிதுமுன்,
னிரஞ்சகலந்தொடுகலந்து வருத்தகைமைத்தா
கும். புகரில்சமாகிரினிலுடல கற்றுணைப்போல
ப, பொற்பின்வளையாதுறறுப் பித்திகையிற்சா
யா, திகலறுபேரருளாலே கண்டதனைத்தடுக்க,
விசைந்துகிகேவலமுமறுமிருவகையுமறவே.

[இதுசகலம் நீங்கினவிடத்தில கேவலமேலிடுமெ
னமும், சமாதிலையில நினரூல அதுவும்
நீங்குமெனறுங் கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகலம் நீங்கினவிடத்தில கேவலமா
னதுவந்து வந்து தாக்குமுறைமையுடையதாம்,
அது எவ்வாறென்னின், குளிர்ச்சிபொருந்தியச
ந்திரனைமேகமானது வன்மையுடன்வந்து அடி
க்கடி. மூடுவதுபோல (எனவயிக) இந்தக்கேவல
மானது முன்சொல்லிய சகலத்தோடு சேர்ந்து
பொருந்திவருந் தகைமையுடையதாகும்; அது
அத்தகைமையினை யுடையதா யிருந்தாலும் சொ
ல்லுகின்ற சமாதியிலுடலானது விளையாமலும்,
சுவரீற்சாராமலும், பொலிவுடனே கற்றாணைப்
போலிருந்து குறமற்ற பெரியு இருவருளாலே
பாத்துக கேவலமேலிடாமல் தடுத்தால் பொ
ருந்திய அக்கேவலமும் அறும்; இவ்வாறு இவ்
விருவகையும நீங்கினால் எ-று. (௩௭)

மாயையுங்கன்மமும்ந்தச்சகலத்தோடொழியும்,
வழித்தியகேவலத்துடனானவ மாயுமிவைதாம்,
ஆயவசுத்தம்யிவைகளகனறுவேசுத்த,மதனையு
ரைத்திடினமலைவாய்க்கதிர்வீழ்காலமபோல, தூ
யவருனோதயம்போற்றோன்றுமிதைப்பெரியோ

ர், துன்னுமிராப்பகலறறவிட மென்றுமறபபு,
மேயநினைப்பும்மில்லாவிடமென்றுமிறபபு, மிகு
பிறப்புமில்லாதவிட மென்றுமபுகலவார

[இது ஆணவ கனமமாயபகளாகிப அசுதகமநீங்

கினவிடத்தில சுததநிகோன்றுமென்னு மு

ஹைம கூறுகின்றது

(இ-ள) மாயையுங் கனமமும் அநதசசகலத
துட நீங்கிவிடும், அதுநீங்கவே மேலுண்டாகு
மெனற கேவலத்துடன் ஆணவம் நீங்கிவிடும்,
மாயை கனமம் ஆணவம் என்ற இம்முன்னம அ
சுததம், இவைகள் நீங்கினவிடமேசுததம், அநத
ச சொல்லுமிடத்தில் அஸதமனகிரியினிடத்தில்
சூரியன் விழுமபடியான மாலைககாலம் போலவு
ம பரிசுததமான அருநோதயம்போலவும் தோ
ன்றும், இவவாறுதோன்றுவதை இராப்பகல அ
ற்ற இடமென்றும், நினைப்பு மறபபும் இல்லா
இடமென்றும், பிறபபும் இறபபும்இல்லாத இட
மென்றும் பெரியோர்களசொல்லுவார்கள் எ-று
சுத்தத்தைப்பெற்றதனிலுன போதஞ்சிறிதுந

தோன்றாமணிண்டவே தோன்றுமபேரருடா
னெததிககுமபலகோடிசூரியரோருழியி

னெயதியவாறையமறும்பேரொரியதாகித்

தற்போதே யப்போதந்தணம் தீர்மானமென்றும்,
ஆப்பெயர்தீர்ப்பருகதகணி விரிந்தரினெஞ்ஞவனம்,
யலர்விழிதேசசக்கரினையாழிபடதீராக்ஞதேச.

(இது தற்போதப் சீர்க்கலைக்கெழுத்துமுறைமை
கூறுகின்றது.)

(இ-ள்.) இவ்வாறு தீர்மானிப்ப திருப்பருகில
உண்டேபாதம் தோன்றும், இவ்வாறெய்யலின், மு
னவும் முயர்ச்சி, மது உதரக சென்று செல்லுத
மகரிய பவதர, கை உலியுறப்போல, இத்தத் தி
ருவருட்போதகரக ஆதக திருவருளோழம
வக்தையும் சீகரதரகரிம வந்தோதகம் வகிரிட
கெதா நாம ஆப்போத சம்பீதகிப பரமகிவக்தக
சேரயென மம, ஆந்த பப்பாருளேப் பருகதநிப்த
ஆதில்நிப பப் முவருவகருவமை பரந்த கண
னெனரிமனது துரணைகையம் (நரியினையுந் ப
விஷபட, கெத்கருகல்போலாம ன-து. (௮௦)

உண்டேபாதமாவிர ஈண்டுரை செய்ந்துகேணி,
புறுவிழிதேசசக்கரினப் புடைபெயர்ந்து தோ
க்கா, துண்டேபாடக்கதிருதிரக கணசவதநிவ்நிட
சேவ, யதுவிதுவென்றாண்டறவே தோன்றுமது
யோல, பிண்டேபாதமருன்சிலகா இன்னுயருககா

து, நிகழ்சிவநோர்நின்றிடவொன் றிரண்டாகாவ யிக்கம், இன்போடெய்துறுமிதனைக் கண்டுகொ ணீகண்டே, யிதனிலெழும பேரின்பமேழ்கடவி ற்பெரிதே.

[இது தற்போதம் நீங்குகற சூபாயங்கூறியது.]

(இ-ள்.) உன்போதம்நீங்குதற்கு ஒருபாயமு ண்டி சொல்லுகிறோம்கேள். பொருந்தியகண்ணு னது கிரணத்தையும் சூரியனையும் பிறித்துப்பா ராமல் அன்புடன் அநதச்சூரியனுக்கெதிரில் அ சைவற நின்றால் கண்ணொளியென்றும் சூரிய னொளியென்றும் சொல்லுகிற இவ்விரண்டு பே தங்களுமில்லாமல தோன்றும்; அதுபோல, நின் போதமானது அருளென்றும் சிவமென்றும் நா னென்றும் பிறிகாமல பரிபூரணமாகிய பரமசி வத்துக்குநேராக நீ நிற்கில ஒன்றென்றும் இர ண்டென்றும் ஆகாத ஐக்கம் பேரின்பத்துடன் பொருந்தும். நீயிதனை அறிந்துகொள்ளக்கட வை. இவ்வாறு கண்டால் பொருந்தும் பேரீன் பமானது எழுகடவினும் பெரிதாம்—எ-று.* ()

முன்னருறுங்கருவிதுகள் பசுவினறிவெனவே மொழிந்தவையுளொன்றேனுங் கண்டிலன்கெ

ன்னை, துன்னுமிருளுமிகியின்சுடரிவைகள்கதி
ர்முன், ரேன்றுவாசிவத்தின்முனர்த் தோன்றா
வென்றறிவாய், உன்னலருஞ்சுகமதனி லுதிதத
தெவ்வாறென்னி, னுறுபெண்ணுண் கூடுமிடத்
துற்றெழுமின்பேபோல, மன்னுராகியபெண்
னுஞ்சிவமென்னுமானு, மனநதிடுமபோதெழு
ந்திடும்பேரானந்தவாரி.

[இது பேரினபந தோனறுதறகு மேற்கோள
கூறுகின்றது.]

(இ.ள்.) முன்னமபொருந்திய தத்துவங்களு
ம் ஆணவமலமும சீவ அறிவென்றுசொல்லியவ
ற்றுள் நான்ஒன்றாகிலுங்கண்டிலன்; இதுஎன்ன
குருவே? மாணவகனே! சொல்லக்கேள். பொரு
ந்திய இருள், நகூத்திரங்கள்; சந்திரப்பிரகாசம
என்னும இவைகள் சூரியப்பிரகாசத்துக்கு மு
ன்தோன்றாத முறைமைபோல, அவைகள் சிவத்
தின்முன் தோன்றாவென்றறிவாயாக. நினைத்தற்
கரிய சுகமானது அச்சிவத்துடன் கலந்தபோது
உண்டானதெவ்வாறென்னின், பொருந்திய பெ
ண்ணும் ஆணுங்கூடுமிடத்துண்டாகும் சிற்றின
பம்போல அழிவிலலாத உயிராகிய பெண்ணும்,

சிவமென்னும்ஆனும் கூடினபோது, பேராணந்தக்கடலஉண்டாகும் என்று. (சக)

திருவடிசேர்விரகென்முன்னுனாதநீரந்தத், திருவடியிடுகேதென்னிற நிரோதமருளென்னும, இருவகையுமிறைபாத மிவைகீழ்மேனோக்கி, யிருநதிடுங்கீழ்நோக்கியதா னெய்துறுமாருயிர்க்கு, வருவினையொப்பாககி மலபரிபாகமாகு, மற்றதுபேராணந்த வாரிதருமிவைகள், பொருவி லுயிர்ச்சிரசின்மிசைப பிறிவறவேதனாகும், பொருசபையினின்றநிலை திட்டமதுகாணே

[இது பரமசிவத்தின் திருவடித் தன்மை

கூறுகின்றது.]

(இ ள்.) குருவே! திருவடிகளைச்சேரும் உபாயமிதுவென்று முன்னம உனாததருளினீர், அந்தத்திருவடியொன்பதிடுகெது வென்னின, மாணவகனே கேள் திரோபவம் அநுகிரகமென்கிற அவ்விரண்டுமே பரமசிவத்தின் திருவடிகளாம். இவைகளில் ஒருதிருவடிகீழுன்றிநிற்கும், மற்றொருதிருவடியானது மேல்தூக்கினவண்ணமாகிற்கும் கீழுன்றியதிருவடியானது நிலைபெற்ற அரியஉயிர்களுக்கு வருகிற நல்வினை தீவினைபொ

னும் இரண்டுவினைகளையுஞ் சமமாக்கி மலபரியா கழுண்டாககும். தூக்கியதிருவடியோவெனின், பேரீனந்த வெள்ளத்தைக் கொடுத்தருளும் இ த்தன்மையவாகிய இரண்டுதிருவடிகளும உயிரக ளுடைய சிரசின்மேல பிரிவறப்பொருங்கிய க னகசபையிலநின்றநிலையாம். இது உண்மையே ள-று. (சஉ)

இவ்வடியைச்சேர்ந்தவிடத் தைந்தொழிலே தென்னி, னியைத் நமையையிலுதித்தாங் கருளி லுதித்ததுவே, செவ்வியநற சிருடடியதாஞ் சு கப்பேமேகிதியாஞ், சீவனிறுட்போதமறல சங் காரமாகும், அவ்வயமாம் பிரவஞ்சநகோன்றத் ததுவே, யானதிரோபாவமதா மாயவொருநான் கும், தவ்வலறவிளங்குதலிங் கதுக்கிரகமாகுந். தணப்பிலசுகாதீதத்திற் கிளசகவொண்ணுதுறு மே.

[இது திருவடிகளைச் சேர்ந்தவிடத்து நிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்களைக் கூறுகின்றது.]

(இ ள்) இந்தத்திருவடிகளைச் சேர்ந்தவிடத் துப் பஞ்சகிருத்தியங்க ளெதுவென்னின், கூ டியனாயையில் உதித்ததுபோலத் திருவருளில

உதித்ததுவே செவ்விய நல்லசிருட்டியாம். பே
ரானந்தம் உண்டாவதே திதியாம். சீவனுடை
யஆணவமலம் நீங்குதலே சங்காரமாம். மாயை
யாகிய பிரபஞ்சம்தோன்றாததே திரோபாவமாம்
ஆகிய இந்நான்கும் குற்றமறவிளங்குதலே அநு
கங்காராம். பிறிவிலலாத சுகாதீதத்தில சொல்ல
வொண்ணா திருக்கும் எ-று. (சுந)

அளவறுநாடபிறவியிடாககடலலைநீங்கிடந்த
வடியேனைத் தூரநியுமதருணடனங்காட்டி
உளமகிழ்வுறறியாதயாவைசுருமுணர்ந்தி
யுயர்மவுணுனந்தித்தண்கடலவைத்தீரடிகள்
கண்ணினனிதுககோகைமமாறநியேனுமது
கமலபதமெநாநுமநருடனேவாழி
வளனுறுதும்மா ளடியாராநடைபுகலவேண்டும்
வாரீசத்திருவாயான்மதுரநறைபோல.

[இது அசாரியரை வியநதுகூறுதல்.]

(இ-ள்.) குருவே! அளவற்றநாளாகத் துயரம்
பொருத்திய பிறவியாகியசுருத்திரத்தின் அலையி
ல அகப்படடுககிடந்த அடியேனை பேரருளினு
லெடுத்தித் திருவுள்ளமகிழ்ந்து நானறியாதவை
களாய்ப் பலவாறாகிய பஞ்சகிருத்தியங்கள் முடி

லானவற்றை யறிவித்து் மேலானமவுனநதமெ
ன்னுங் குளிர்ச்சி பொருந்திய சமுத்திரத்தில்
வைத்தருளினீர். இந்தப் பேருதவிககு வஞ்சக
னாகிய யான்செய்யதக்க பிரதியுபகாரம் யா
தொன்று மறிந்திலேன். தேவரீருடைய திருவ
டிகள் எந்நாளும் வாழுகடவனவாக; சிவஞான
சசெலவம்பொருந்திய தேவரீருடைய திருவரு
ள்பெற்றுள்ள அடியார்களது ஒழுக்கத்தை, செ
ந்தாமமைமலர்போன்ற திருவாக்கினால், மதுரமா
கிய தேன்பொழிவதுபோல இனி உரைத்தருள
வேண்டும் எ - று. (சச)

புங்க முறுமெய்ஞ்ஞானப் புதலவாகேளடியா
ர், புன்னெறியேதுமமறியார் நன்னெறியைத்தா
னே, எங்குமுறுஞ்சிவமொன்றே கண்டிடுவர்கா
னா, ரொண்ணரியபலவிதமாய் நண்ணுறுமாயைக
ளைத், தங்கியபல்லுயிர்கட்குந் தண்ணளியேபுரி
வார், தாய்போற்சேய்போனானைக் கென்றுன்னார்
றும், மங்கியுமுற்பவமுற்றும் வருமவர்போற்
னா, வருபகைவருறவொனவாடார்மகிழாரோ.

[இது அடியார்கள் பெருமைகூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பரிசுத்தம்பொருந்திய மெய்ஞ்ஞான புத்திரனே நீ கேள். அவ்வடியார்கள் கீழ்மையானவெறிகள் எவ்வளவுமறியார்கள், நன்மார்க்கத்தை யே எவ்விடத்தும் பொருந்தியிருப்பார்கள்; சிவமொன்றனைக் காண்பார்களேயன்றிப் பலபல விதமாகப் பொருந்திய மாயைகளைக்காணார்கள். தாயானவள் தானீன்றமகவுக்கு அருள்செய்வது போல நிலைபெற்றிராநின்ற எல்லா உயிர்கட்குந் தண்மையான அருளே செய்வார்கள், நாளைக்காகுமென்று சிறிதுநகருதாராகள், இறந்தமூற்பிறப்பில் அடிக்கடிவருகின்றவாபோலப் பிறரைப்பகைவொன்றுகருகி மனமவாடார்கள், உறவினரென்னுமனமகிழார்கள் ஏ-று. (சுரு)

ஆணவமே யாருயிர்கட்குட்பகை யென்றறிவா, சளவறுநாளுறமூடித் துயருறவைத்ததனால், தானுவெமைக்கேளாது தண்ணளியாலெடுத்துத், தனுவாதிதந்தனைப்பரிபாகமாக்கி, மாணுமியின்பந்தரலானக்கடவுடானே, மன்னுறவாரென்றறிவாரன்னவனைத்தொழுவார், காணுயினை

சுதந்தரமாய்ச் சுகதுன்பந்தருமோர், காரணமின்
மையினதனைப்பொதுவாகக் காண்பார்.

[இதுவுமத.]

(இ-ள்.) அளவற்றநாள்பொருந்தி மறைத்து
த்துன்பமுறவைத்ததனால் ஆணவமலமே உயிராக
ஒக்கு உடபகையென்று அறிவார்கள்; சிவமான
துநம்மைவினவாமல் தண்ணளியால அவ்வாண்
வமலத்தினின்றெடுத்ததனுக்கரணபுவனபேரக
ங்களைத் தந்தருளி அவ்வாணவமலத்தைப் பரிபா
கமாகக் கி மாட்சிமைபொருந்திய பேரின்பம் அரு
ளிச செய்வதினால் அந்தச்சிவமே நிலையான உற
வென்று அறிவார்கள்; அறிந்து அக்கடவுளையே
தொழுவார்கள்; காணுகின்ற உயிர்தம் சுதந்தர
மாகச் சுகதுக்கங்களைத்தருகின்ற காரணஞ் சிறி
துமில்லாமையால் அவ்வுயிரைப் பொதுவாகக்
காண்பார்கள் எ-று. (சுக)

ஊழ்வினையாலே பிறருக்குயர்நன்மைசெயினு
மொருவர்தமக்குத் தீமையுநன்மைசெயினும்,
தாழ்வறுபேரருளாளன்றன்செயலாநினைவார், த
பாலோர்தீமையுயிற்றமமை வெறுத்திடுவார்,
பாழுநெஞ்சினர்பிறருக்கொருநன்மைசெயினு

ங, கருதயலார்தீ துதமக்குச் செயினுங்காண்பா,
ஏழகடன்றசுகதுன்பமியாம்பிறொன்றுன்னி, யி
வைமாறிச்செய்யுமிடத்தீசன் மேலவைப்பார்.

[இ-அவுமது]

(இ-ள்.) ஊழ்வினையினால் ஓர்வருக்கு மேன்
மையாகிய நன்மையைத் தாங்கள் செய்தாலும்,
அல்லது மறறொருவர் தங்களுக்காகத் தீமையாவ
துநன்மையாவது செய்தாலும், தாழ்விலலாத
பேரருளாளனாகிய பரமசிவனது செயலென்று
நினைவார்கள்; தம்மிடத்திலொரு தீமையிருக்கு
மானால் தங்களை வெறுத்துக்கொள்வார்கள். கா
மியத்தைப்பொருந்திய மனமுள்ளவர்கள் பிறரு
க்கு ஒரு நன்மையினைச்செய்தாலும் கருதுகின்
றஅயலாராயிருப்பவர்கள் தங்களுக்குத்தீதுசெ
ய்தாலும் அந்தநகப்படியே காண்பார்கள். ஏழ்ச
முத்திரமபோல பெரிதாகிய சுகமென்றும், துன்
பமென்றும், நாமென்றும், பிறொன்றும், பின்ன
மாகக்கருதி, இவைகளைமாறிச் செய்யுங்காலத்தி
லபரமசிவத்தின்மேல வைப்பார்கள்-று. [மா
றிச்செய்தலாவது-பிறர்தங்களுக்கு நன்மை
ய்தல், பிறர்களுக்குத் தாங்கள் தீமைசெய்தல்

முனையாதிசராசரமோ முன்னிலையாலெழி
னு, மொழிந வையோரா முன்னிலையாற் காகசப
பட்டுந்நும, வளைகடல்குழலகினிலோ நயிர்க்
கோர் முன்னிலைபான், மலிநாசமவநதுந்நு நா
லபிரரான்மனதகால, உளைவுறுமாமயக துந்நும
வைகநியைமெனிக, ஆந்நிடினு முன்னிலையைச்
சமமெனினுமுனது, தனையவி பூம புங்கொன
மைச் சங்கராற்புரிபு, தண்ணளியைத்தொழி
லென்றே பெண்ணியியந்திடுவார.

விதவுமச்.

(இ-ள்) முனையுநலாகிய சராசரங்கள் ஒருமு
ன்னிலையினால் உண்டானாலும், அன்றியும் அவை
கள் ஒருமுன்னிலையாற் காக்கப்பாடிருந்தாலும்.
வளைந்தராகின்ற சபாக்கிராநு நுழங்க உலகத்தி
லிருக்கம் ஒருபி நக சு ஒரு முன்னிலையால் பொ
ருத்திய அழிவுவந்தாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், பி
றராலும், மனத்தினாலும், வருந்தும்படியானம
யக்கம் நேரிட்டாலும், அமழ்முன்றினால் தெளிவை
பபொருத்தினாலும், ஒரு முன்னிலையைச் சிறிதுங்
கருதார்கள் இதழ்களமலாந்த கொன்றைப் பூமா
பூயணிந்த பரமசிவம் நடத்துநின்ற தட்பமாகிய

திருவருளால் நடரகும் பஞ்சகிருத்தியமென்றே கருதி ஆனந்தம அடைவார்கள்-எ-று. (சஅ :

பருத்தியசத்தின்மயிர் மண்பாடாணுதிகடாம், பரனசிருட்டி யவனருளாற் பகாசீவ சிருட்டி, விரித்தபடங்கம்பளமட்கடஞ்சிகரிகோயில, விள மபுமிவையாதிகளா மிவைபோலவுலகம், அ நத் தியுடன் விளங்குமினுஞ் சீவர்களபோன மயங் கா, ரருள்விளையாட்டாநினைவ ராதசீறபுறபுதமா ய், உருக்கொளினுஞ் சிருட்டிதி சங்காரமுள வென், றுன்னிடுவார் துன்னிடுவா ருயர்க்கவாரி யதாய்.

[இதவுமத.]

(இ-ள்) பருத்தி ஆட்டினமயிர் மண்பாஷாண ம் இவைமுதலானவைகள் பரமசிவத்தின் சிரு ட்டியாம். அப்பரமசிவத்தின் திருவருளால் சீவ சிருட்டியாதென்னின், விரித்தஆடை, கம்பளம் மட்கடம், கோபுரம், கோயில் முதலானவைகளா ம்; இவைபோல, உலகமானது ஆசையுடன்விள ன்குமானாலும் இவர்கள் மற்றைச் சீவர்கள்பேரல் மயங்கார்கள். திருவருள்விளையாட்டாகவே நினை பபார்கள், நீர் குமிழிகளாய்உருவங்கொண்டாநீ

ம் அவற்றிலும்சிருட்டி திதி சங்காரம் உள்ளன வென்று கருதுவார்கள்; ஆதலால், இவர்கள் ஆனந்தவெள்ளமயமாயிருப்பார்கள்-எ-று. (சக)

காமமுறின்மோகமும் லோபமுந்தோன்றுமந்தக், காமமறிலிரண்டுமறுங் காமமறுதலையில், ஏமமிகுங்கோபமுறு மிதனின்மதவயிரா, மெழுமதறிலிவையறுமென்றிசசைசினஞ்சாரார், யாமறிவிங்கிவ்வறிவிலெழு மினமெமமதென், நெண்ணிடுவார்மண்ணவனி யாமெமதென்றெண்ணார், சேமநிதிநிறைவனவனிறைவியவளதுதான், சிற்சுகமென்றெண்ணிடுவார நறசுகபூரணரோ.

[இஃவுமத.]

(இ-ள்) ஒருபொருளிலிச்சைவைத்தால மோகமும் லோபமும் உண்டாகும்; அந்த இச்சை அற்றால் அவ்விரண்டும் அறும்; அந்தக்காமத்துக்குத்தடைவந்தால் மயக்கமுள்ள கோபமுண்டாகும்; இந்தக்கோபத்தினிடத்தில் மதமும் வைராக்கியமும் உண்டாகும். அந்தக்கோபம் நீங்கினால் அதிலுண்டான இரண்டும் நீங்கும் என்று கருதி விருப்பும் வெறுப்பும் அடையார்கள். நாம் அறிவு, இவ்வறிவிலுண்டாகும் பேரானந்தம்

எமமுடையதென்று கருதுவார்கள். உலகதகா
ரைப்போல நாமென்றும், நம்முடையதென்று
மகருதார்கள். அவன் அவன் அது என்னும்
முனறில் அவன் என்பது சேமநிதிபோலாகிய
இறைவனென்றும், அவனென்பது இறைவியெ
ன்றும், அது என்பது சிற்சுகமென்றுங் கருது
வார்கள். அவர்களை நல்ல சுகபூரணர்கள் என்று.

நெய்யழிதாங்கியவாறேநி சுகசுகபூரணமாய [ன்
நிறைந்தவடிவோவாடி வாயெழுந்தருளிநாயே
பொய்யறநுந்நிருநடன சதாலமுதனமுனருப்
புகனறடியேனறணரினபப் புணரியிலேவைத்
செய்யதுமதருளடியாநடையு முரைத்திடமா[திர
சிறியேன்மேலவைத்திடுபேரநுணருமவாழி
யுயமறவென, மடிமேலவைந்தகருசசெந்தா
ளருளவாழியடியாபுராமவாழ்சுகம்வாழி.

[இது வாழ்த்துக கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பாஷிவிருந்து நெய்யுணடாகு முறை
மைபோலச சுகபூரணமாய நிறைந்த சொருபமா
வது ஒநமாஸிடவடிவமாய எழுந்தருளி நாயடி
யென அருளுனம நீங் தம்படி கோவாரூடைய
ருநடனம தூலமாதி முன்னுகச சொலவி அடி

யேனே ஆனந்தவெள்ளத்தில் வைத்தருளினீர். அதுவுமன்றி சுவாமிகளுடைய அடியார்களது செவ்விதான ஒழுகுகதையும் உரைச்சுருளினீர்; இவ்வண்ணமாகச் சிறிப்போனிடத்தில் வைத்திருந்தள எந்நாடும் வாரக, சந்தேகமற நாயேன முடிபிலவைத்தருளிச் செய்தமரை மலாபோன மகிநவடிவாரக, அருள்வாரக, அடியார்களுக்கூட்டம் வாரக, அனரியு மிவவுலக முமவாழக; எ-று நெய்விழ்தாகியவாறென்பதனை “விறகிறியின மயலிதபதி நெய்போல்” எனபகருணணாக நெய் இழுது எனபதுநிமிசைப்பாபம்] (ருக)

பஞ்சகிகாபிளாகம் முற்றம்

சுருட்சி நமபலம்

விளம்பரம்

இப்புத்தகம் சென்னப்பட்டணம் முதற்கியாலு
பேட்டை தம்புசெட்டியாரவியில் கரு - வகு
கதவிலககமுள்ள வீட்டிலும், அரமனைகாரா
வீதியில் கரு வது கதவிலககமுள்ள கலாரத்
நாகர அசகககூடத்திலும் ஊ புத்தபரதசெட்டி.
யாரிடத்தில் விலைகரு அகபபடும.

விலை அரு - 5 .

மகாமகோபாத்யாய, டார் :
ஊ. வெ. சாமிநாதையர் நூல்
அடையாறு, சென்னை-20.

